

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hoče sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez gotovobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oglasila se plačuje od petarostopne peti-vrste po 12 h, če se oglasilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se pošiljajo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Občni zbor Narodne tiskarne.

V nedeljo dne 1. maja 1904, občni zbor Narodne tiskarne ni mogel zborovati, ker je bilo po pravih premalo delničarjev udeleženih.

Zato se skliče nov

občni zbor

delniškega društva

Narodne tiskarne

na dan 15. maja 1904

ob 11. uri dopoldne

v hiši Narodne tiskarne

v Knafovih ulicah št. 5

Z istim, za občni zbor dne 1. maja 1904 določenim dnevnim redom, s pristavkom, da po §. 17. društvenih pravil ta novo sklicani občni zbor veljavno sklepa brez ozira na število navzočih delničarjev in na število od njih zastopanih glasov.

Upravni odbor Narodne tiskarne.

Za slovensko univerzo v Ljubljani.

Na Dunaju, 1. maja.

V soboto, 30. aprila popoldne se je vršil na Dunaju shod slovenskih akademikov, da se izreče o zadnjih dogodkih na dunajski univerzi in da manifestuje za slovensko vseučilišče. Zbralo se je okoli 200 slovenskih dijakov vseh dunajskih visokih šol. Shod sta obiskala tudi češka poslanca Čipera in Sokol. Imenom sklicateljev — gg. Grafenauerja, Rutarja in Žerjave — otvoril shod pravniški kandidat Žerjav.

O položaju na dunajskih visokih šolah je poročal med. Hočevar. Ta je konstatiral, da je že pred Veliko nočjo začel izzivati rektor in sicer z oklicem na nemško dijaštvo z dne 8. marca. Isti oklic je seveda

provzročil opravičeni protest slovenskega dijaštva. Nemški burši so nas radi istega protesta napadli na zahrbljen način, a za nas se ni nikdo potegnil, čeprav se nam je krivica godila. Uspeh vsega tega je pač ta, da se je vse nemško dijaštvo združilo. Sada so nam zapretili še s prekim sodom in pa z oklicem, ki proklamira univerzo za nemško posest. Tako daleč smo že, da branijo Nemci živati Slovanom kulturo, ki pa niti nemška ni, ampak zbrana po učejakih, najrazličnejših narodnosti! Govornik je predlagal za akademični senat sledečo spomenico.

»Uvaja razglas, ki ga je po sklepu visokega senata objavil dne 20. aprila njega magnificenca rektor dr. pl. Escherich, usoja si slovensko dijaštvo dunajske univerze visokemu senatu po sklepu, ki se je vršil — podati sledečo izjavo: Z ozirom na to, da morajo akademične oblasti smatrati slovenske dijake kot avstrijske državljane za popolnoma enakopravne akademike, ker ima vsak avstrijski državljani, ki si je pridobil sposobnost za vseučilišče, takoj pravico do imatrikulacije na vsaki a. k. r. visoki šoli kot redni slušatelj, omenjeni dijaki ne morejo smatrati za pravno, da je že enako pospeševanje vseh dijakov edinele v študijah karakteristični in temeljni znak visokih šol, ker dobro vedo, da je enakopravnost v vsakem oziru akademikom vseh avstrijskih narodov po državnih zakonih zahtevana in zagotovljena. To še zlasti na največji, na a. k. r. dunajski univerzi, ki je vzdrževana od davkoplačevalcev cele Avstrije. Slovensko dijaštvo dunajsko si je bilo vedno v svesti, da je namen naše »Almae matris« pred vsem gojiti pravo znanstvenost in znanja. Če pa je v doseg pretega namena potrebna svoboda akademičnega pouka, je ista tako za vzgojo značaja potrebna dovoljna svoboda akad. življenja in zlasti še svobodni razvoj našega društvenega gibanja. V tem pravem razumevanju naše »Almae matris« so

se slovenski dijaki vedno pokorili naredbam akademskih oblasti in že valed svojega naziranja niso nikdar nameravali ovirati ostalih komilitonov v njihovem društvenem in akademičnem življenju. Zato pa tudi slovenski dijaki ne morejo prevzeti odgovornosti za žalostne dogodke ob koncu zimskega tečaja. Tembolj jih je iznenadilo — in nikakor ne morejo smatrati tega koraka za pomirjevalnega — da je visoki senat v svoji izjavi zahteval spoštovanje in pripoznanje šeg in navad le enega dela dijaštva, kar bi se lahko napčno tolmachilo, češ, da šeg in navad dijaštvo ostalih narodnosti, ki se pojavljajo v društvenem življenju, ni treba spoštovati in pripoznavati. Takega tolmachenja nikakor ne moremo smatrati kot namen visokega senata, temveč upamo, da bode visoki senat tudi nas v našem društvenem življenju podpiral in tudi nam naklonil svojo dobrohotnost.

Za slovensko univerzo v Ljubljani je govoril kandidat prava Žerjav, ki je utemeljeval — daljše poročilo o utemeljevanju prinesemo jutri — sledečo resolucijo:

»Dunajsko slovensko dijaštvo znova zahteva, da se takoj ustanovi v Ljubljani slov. juridična fakulta, ki naj se razširi kar možno hitro v popolno vseučilišče. To zahtevo podpirajo narodni in kulturni razlogi. Razbremenitev prenapolnjene dunajske univerze na korist novih vseučilišč se zdi dijaštvu nujno potrebna. Slov. dijaki zahtevajo danes svoje vseučilišče s tem večjim poudarkom, ker so za zadnjih razglasih rektorja dunajske univerze izgubili prepričanje, da se z njimi ravna kot z enakoveljnimi slušatelji. Zahteva po slovenski univerzi izvira iz principa kulturne osamosvojitve vseh avstrijskih narodov, ki je od nekaj bila glavna točka slovenskega kulturnega programa. L. 1873 zaključena reforma avstrijskih visokih šol, ki jim je pritisnila pečet izrecno državnih zavodov in se z neko bojaznijo izogibala vsake narodne barve,

je delo zastopnikov nemškega naroda. Danes uvidevajo tudi Nemci, da se to stališče ne da vzdržati, dokaz temu odlok rektorja dunajske univerze, v katerem hoče temu zavodu dati nemški značaj. Upravičenost zahteve po narodnih univerzah je potemtakem vsaj v principu od vseh strani priznana, torej je tudi priznana zahteva po slovenski univerzi. Dokler pa tej zahtevi ni ugodeno, so slovenski dijaki prisiljeni zahtevati, da se vzdrži status quo, ki izključuje vsako poudarjanje kakega narodnega stališča od strani akademskih organov.

Nato se je oglasil k besedi poslanec Čipera kot zastopnik mladostehov. V imenu svojega kluba je izrazil simpatije vsem nemščim študentom, osobito Slovencem, ki opravičeno zahtevajo svoje vseučilišče. Zagotavljal je Slovence, da se lahko zanašajo na češko pomoč, češ, da niso s Slovenci le češki poslanci, ampak tudi češki narod v celoti.

Poslanec Sokol je rekel, da je boj Slovanov za enakopravnost star in da se je on že 1848. leta bojeval za slovenske šole. Zato je priporočal mladini vztrajnosti. V ostalem je kazal na skupnost interesov mej Čehi in Slovenci.

Predsednik se je poslancema ob viharjih ovacijah iskreno zahvalil za njihove izjave rekoč, da je njihov pozdrav tem pristranejši, ker od 15 slovenskih poslancev niti eden ni prišel na shod.

Tretji referent, filozof Marinko, je mnenja, da izvira nemški pritisk na slovensko dijaštvo deloma od nemškega duha profesorjev, še bolj pa od organizacije nemških buršev. Zato je organizacija nemškega dijaštva tembolj potrebna. Zatiranje slovenskih dijakov na Dunaju in Gradcu je postalo sistem! Predlagal je resolucijo, ki pozivlja nemške dijake vseh avstrijskih vis. šol k organizovanju. Sprejela se je še resolucija, ki se zavzema za relegirane tehnike, na kar je predsednik zaključil shod.

prave fenomenalnosti v tem pogledu naj navedemo iz »Hiše Marije Pomočnice« ono sliko samotnega, dolgega, dolgočasnega sivega hodnika, sliko, ki nam popisuje, kako se premidejo deklice v kapelo, potem pa oni dve krasni sliki IV. poglavja: kanarček in vrabec, božični večer in naposled ono zgoraj izpisano o smrti...

Razločevati pa nam je dvoje vrste štimunge: objektivno ali štimungo zunanosti, okolice in pa subjektivno, duševno razpoloženje risanih oseb. In Cankar je mojster v risanju obojih vrst štimunge, vendar pa je večji v objektivni štimungu nego v psihološkem risanju. Dočim je namreč v risanju zunanosti vedno jasen, postaja v risanju psihološkega razpoloženja prav pogostokrat temen, celo neumeven. In to je velik nedostatek, znak, da Cankar nikakor še ni došel na vrhunc svojega umetništva. Predno označimo njegove umetniške nedostatke, naj koncentriramo njegove vrline, da nam bode pretehtanje tem lažje. Cankar tedaj razpolaga s sijajnim jezikom, blestčim pripovedovanjem, dalje je Cankar vsaj med Slovenci nedosežen v sli-

Vojna na Daljnem Vztoku.

Vladivostoška eskadra v akciji.

Rusko brzojavno agentstvo poroča iz Vladivostoka: Križarke »Rosija«, »Gromoboj«, »Rjurik« in »Bogatir« so pod poveljstvom admirala Jesena ob svitu 23. pret. m. odplule na morje. »Rjurik« se je že drugi dan zopet vrnil v pristanišče. Druge križarke so se pojavile jutraj 25. aprila pred Gensanom in so se ustavile prilično pet milj od vhoda v zaliv. Admiral Jesen je poslal v zaliv dve torpedovki pod poveljstvom poročnikov Pehla in Maksimova. Torpedovki ste dospeli v zaliv ob 11. uri dopoldne in našli v luki transportni parnik »Gojumaru« s približno 500 tonami. Iz približno 30 mož obstoječa posadka je dobila ukaz takoj zapustiti ladjo. Poveljnik Maksimov je snel s parnika zastavo, spravil dokumente ter potopil ladjo. Nato ste se torpedovki vrnili k ostali eskadri; ekspedicija v Gensan je trajala kake štiri ure. Na obalah gensanskega zaliva ni bilo videti nobenih japonskih vojakov; zaliv je bil prazen. Isti dan so odplule iz Gensana štiri japonske torpedovke. Naše torpedovke se sredno vrnilo v Vladivostok. 26. aprila je naše brodogrje zopet odplulo nazaj in v 22. urah preplulo okoli 300 milj. Ob 6. uri zvečer se je pojavil na obzorju neki japonski transportni parnik z vojnimi potrebščinami na krovu. Rusko brodogrje je sprejelo posadko, obstoječo iz 15 Korejcev in 12 Japoncev, na svoje ladje in nato parnik s piroksilinovo patrono potopilo. Ob 11. uri ponoči so ruske križarke ustavile približno 12 milj izven zaliva Plaksin veliki japonski transportni parnik »Kinčumaru« s 6000 tonami. »Kinčumaru« je smatral rusko eskadro za japonsko in dal znamenje: »Dovajam vam premož!« Z naše strani se je odgovorilo: »Takoj ladjo ustaviti!« Ko so poveljniki japonske ladje svojo zmoto spoznali, so skočili na čolne in so hoteli ubežati, kar se pa jim ni posrežilo, ker so jih Rusi vse vjeli. Na parniku so

LISTEK.

Ivan Cankar: Hiša Marije Pomočnice.

Založil L. Schwentner. V Ljubljani 1904.

(Dalje.)

S temi vrsticami je podan na kratko predmet, ki si ga je takrat izbral Cankar, označena pa je zaeno tudi vsa vsebina tega najnovejšega umotvora. Dejanja ne najdemo nikakega in da hočemo kategorizovati, nazvali bi »Hišo Marije Pomočnice« sliko. Dejanja tedaj ni, marveč naznana nam je vrsta slik, dovršenih in pretresujočih, kakor jih more naslikati edinole Cankarjev nedosežno okretni čopič. Tehniški okvir tem slikam pač podaja osebnica male bolne Malči: z njo vetopimo v bolnišnico in kot njeni pogrebeci jo zopet zapuščamo. Toda Malči ni nikaka junakinja, nositeljica pesniškega proizvoda, marveč njena osebnost je le nekaka rdeča nitka, narahlo položena na vrsto onih neskončno lepih slik in sličic, ki jih je Cankar sam na zunaj razpredelil v posamezna, več

ali manj medsebojno neodvisna poglavja. Vzlo tej medsebojni neodvisnosti pa tvorijo posamezne slike vendar neko celoto, kajti one niso drugo, nego paste ne poteze na široki plošči, ki dajo šele skupno enotno sliko, sliko življenja v »Hiši Marije Pomočnice«, živo in polno dramatskih efektov, polno pretresujoče tragike. Cankar je pač velikan v risanju miljeja, v štimungu. To je neoporekljivo in tudi neoporekano. Cankar slika minutno, ne izpusti niti najmanjšega detajla. Vendar pa ne nahajamo nepotrebnih stvari, marveč tudi posamezni detajli so izbrani, izbire samo opo, kar more kot bistven detajlni faktor vplivati v vsej enoti. — V tem risanju posameznih detajlnih momentov leži glavni moment njegove ženjalnosti. — Druga njegova finesa pa je ta, da važne momente štimunge opetuje, s čimer doseže naravnost neverjetno plastiko. K obema tema momentoma se pridružuje še njegova bleščeča dikcija. Cankar napiše stavke, ki se zbog njegove krasote jedva ločimo od njega. Banalnosti pri njem vobče ni. V vsej »Hiši Marije Pomočnice« učinkuje banalno — v okviru

ttega miljeja, — le stavek na 149. strani, ko govori o otrocih, ki hodijo v sobi, očetov cilindar na glavi, in njegovo dolgo pipo v ustih... stavek, ki ga je bil že nekje v drugem miljeju napisal, ne da bi tam učinkoval banalno. Sicer pa Cankar ne pade raz višino estetično dovršene pripovedovanja, izvzemši inkriminovana poglavja VI. in VIII. In ta obdaja konsekvencnost vedno primerne dikcije, je najboljši dokaz njegovega istinito umetniškega estetičnega občutenja. Kajti lepote njegovega stvarjenja niso slučajnosti, marveč rafinirane hotenosti. Ako hočemo Cankarja karakterizovati s kratkim imenom, označiti nam ga je kot mojstrav risanju štimunge. Jasno je, da mora zaostati dejanje. In to dejstvo ravno, da v njegovih umotvorih pogosto nedostaja dejanja, je ponajveč krivo, da ostane Cankar tuj oni večini čitačje javnosti, ki ne išče notranosti, ne štimunge, marveč le dejanja, mnogo dejanja. Lasst viel geschehen! In Cankar ne bo postal popularen, ker on nima dejanja, on je le risar štimunge. A v risanju štimunge je Cankar velikan. Kot

kanju zunanje štimunge in slednji je Cankar dober psiholog, toda njegova psihološka risanja niso brez precejšnjih hib.

Največja Cankarjeva hiba je njegova nejasnost. To je velik nedostatek, ki pa se mu da odpmoči, samo da najdemo njegov izvor. In mislimo, da smo ga našli. Cankarjeva nejasnost ne izvira morda iz tega, da bi on tuintam ne znal izraziti svojih misli odnosno svojih čustev. To ne, kajti malokomu je dana ravno ta prednost v izraževanju tudi najfinejšega valovanja v našem čutenju, kot je dana Cankarju. Vzrok nejasnosti je iskati nekje drugje. Cankar namreč riše psihološko valovanje posameznih oseb, dejali bi — realistiški. Cankar napiše misli in čustva, kakor se porajajo v istini, nekako kaotično. Saj vemo, da se niti naše misli, niti naša čustva ne gibljejo kar naravnost, kakor se giblje valedisciplinirana vojaška četa po beli, ostrozaznamovani cesti. Marveč naše misli in naša čustva se gibajo, kakor čolnari na razburkanem morju, ki zadene vanj sedaj ta, sedaj zopet oni val, ki je prišel bogve odkod, iz popolnem na-

se nahajali štirje topovi. Na krovu ni bilo opaziti ljudi, v neki zaprti kajuti pa so Rusi dobili šest japonskih infanterijskih oficirjev, kateri so se brez vsakega odpora dali prepeljati na križarko »Rjurik«. Nadalje so našli še 130 infanteristov, ki se pa niso hoteli udati. Admiral Jesen, ki je bil oddaljen kakih osem vozlov, je vsled tega ukazal, da naj Rusi takoj zapuste parnik. V tem hipu so Japonci jeli streljati in so ranili enega mornarja in krmilarja. Nato je admiral Jesen z nekaj streli in z neko mehanično mino ladjo potopil. Japonci niso prav nič prenehali streljati in se tudi niso poskusili rešiti, dasi so imeli na razpolago rešilne čolne; streljali so šele prenehali, ko so jih zagnili valovi. Razen streljiva in provijanta je imel parnik na krovu še 2000 ton premoga za admirala Nakamura. Vjetih je bilo v celem 210 mož, med temi 17 častnikov in več oseb, katerih stan se ni dal dognati. Zvečer 27. aprila se je eskadra srečno vrnila v Vladivostok. Rusi so vjetnike 28. aprila izkrcali in jih poslali v Nikolsk v pokrajini Usuri. Kakor se zatrjuje, je istočasno plula japonska eskadra, obstoječa iz 10 vojnih ladij, proti Vladivostoku, a se ji radi nepredorne megle ni posrežilo tjakaj dospeti. Brezčični brzojav je predal nerazumljive besede in števke, ki so jih menjavale, kakor se je pozneje izkazalo, japonske ladje. Med vjetimi Japonci se nahaja en polkovnik, en višji častnik generalnega štaba in več vojakov, ki so bili pred izbruhom vojne obrtniki v Vladivostoku.

Ob reki Jalu.

General Kuropatkin je v soboto brzojavil carju Nikolaju: General Sasulij poroča, da so zvečer in ponoči dne 28. aprila neznatni japonski vojaški oddelki prekoračili reko Jalu, ob katere izlivu se nahajajo japonski parniki. V četrtek okoli 2. ure popoldne se je videlo več japonskih kolon korakati iz Yongamfa proti tidiu. Na neki gori južno od Sinagana je bilo opaziti večji japonski oddelci, ki je bil odposlan nekoliko naprej v svrhu rekonosiranja. Japonci še dosedaj niso izvedli nobene aktivne operacije.

Prva bitka ob reki Jalu?

Reuterjev biró javlja iz Kaugpang v Mandžuriji, da je ob reki Jalu že bila prva velika bitka. 16.000 Japoncev je v četrtek prekoračilo reko in napadlo 30.000 Rusov, ki so imeli močno utrjene pozicije. V soboto so dobili Japonci pomoč; bitka še traja. Japonski strelci so postrelili zlasti mnogo ruskih častnikov, ki se po uniformi prav lahko spoznajo. Isti biró pa še poroča iz Washingtona: Po poročilih, ki so došla državnemu uradu iz vira, ki se pa neče imenovati, se je ob reki Jalu vnela velika

bitka, ki se je končala s popolno japonsko zmago. Ni nam treba naglašati, da so vse te vesti popolnoma neverjetne in da so od kraja do konca izmišljene. Že poročilo, da bi bilo 16.000 Japoncev napadlo 30.000 Rusov, je zelo neverjetno, naravnost gorostasna pa je trditev, da bi ti Japonci premagali dvakrat večje število Rusov. To je čisto navadna bajka, katerih se je že brez števila izmislilo v tej vojni v prid Japoncev! O kakem ruskem porazu sploh ne more biti v tem slučaju govora, pač pa je prav lahko mogoče, da so se Rusi, dasi so bili v premoči, umikali pred Japonci, ako so ti v resnici že prekoračili Jalu, to pa zgolj iz taktičnih in strateških ozirov. Saj se je že opetovano naglašalo, da ima general Kuropatkin namen, Japonce izvesti v mandžursko ravan in jih tamkaj potolči. Ako torej Rusi pustijo, da Japonci prekoračijo reko Jalu, in ako se sami umikajo v notranjost Mandžurije, kaže vse na to, da ruska armada izvršuje Kuropatkinov načrt!

Izpred Port Arturja.

Iz Port Arturja se brzojavlja v Petrograd, da so v petek japonske torpedovke metale v pristaniščih lido- tove granate. Ena taka granata se je razletela v bližini nekega mornarja, ki je vsled tega zbolel vsled zastrupljenja po plinih. Vesti se širijo, da je morski val zanesel mine, ki so jih položili Japonci, 200 milj daleč na jug. Ako se te vesti uresničijo, je premet ladij v Rumenem morju skoro nemogoč, ali bo vsaj mnogo ladij postalo žrtva teh opasnih min.

Baltiško brodovje že na potu?

Iz Rostoka se javlja v Kolin: Po poročilih iz Varneminda je plulo sedem ruskih vojnih ladij v veliki daljavi od meklenburške obali v smeri proti zapadu. Splošno se misli, da so te ladje prvi oddelci baltiškega brodovja in da bodo ostale vojne ladje tem sledile v nekaj dneh. Kakor je znano, pošlje Rusija sedaj okoli 30 oklopnih in križark na Daljni Vzhok. Ako je torej sedaj plulo po Vzhodnem morju samo šele 7 ruskih ladij, je to mnenje, da se jih večina še vedno nahaja v Kronštatu.

Emir buharski za rusko brodovje.

Iz Petrograda se poroča, da je daroval emir buharski za ojačenje ruske vojne mornarice en milijon rubljev. Emir buharski je vazal Rusije in je s svojim velikodušnim darom hotel dokazati svojo udanost in zvestobo ruskemu carju.

S „Kinčumara“ rešeni Japonci.

Iz Jokahame se poroča, da je dospel v Gensan rešilni čoln, v katerem je bilo 54 japonskih vojakov s »Kinčumara«, katero so Rusi potopili. Ujete oficirje so Rusi odpeljali sabo, navadne vojske so pa izpustili.

Parlamentarni položaj.

Dunaj, 1. maja. Včeraj so imeli odborniki nemških strank in poljskega kluba skupno posvetovanje. Posl. vit. Jaworski je naznanil, da še nima določenih predlog za ozdravljenje položaja, da si Poljaki še vedno prizadevajo, da bi Čehe pregovorili, naj svoje zahteve reducirajo. — Posvetovanje ni imelo nobenega pozitivnega uspeha. Položaj je potemtakem še vedno tak, kakršen je bil pred začetkom poljskega posredovanja. Glede dnevnega reda in spremembe pravilnika se tudi pri tem posvetovanju ni ničesar dognalo. Tudi se ne ve, ali ne bodo Čehi obstrukcije zanesli tudi v seje odsekov. Da bi se začelo v odsekih delati, v ta namen je pred vsem potrebno dolgo zasedanje državnega zbora, in Poljaki si tudi prizadevajo, da bi se sedanje zasedanje raztegnilo do začetka meseca junija. Med tem časom se število sej omeji, da dobe odseki dovolj časa za mirno posvetovanje. Dasi bi bilo delovanje nekaterih odsekov, kakor carinskega obrtnega in tiskovnega zelo koristno in potrebno, vendar bi imelo zborovanje odsekov kot nekakšnega postranskega parlamenta le tedaj kaj smisla, ako bi tudi proračunski odsek mogel priti do posvetovanja o proračunu; to pa se ne more zgoditi, dokler se ne izvrši prvo branje v državnem zboru, česar pa Čehi ne bodo dopustili.

Skupne ministrske konference.

Dunaj, 1. maja. Dne 5. t. m. se podajo ministri grof Goluchowski, vit. Pietreiech, poveljnik mornarice baron Spaun, ministrski predsednik dr. Körber, in finančni minister vitez Böhm-Bawerk v Budapešto k skupnemu posvetovanju o proračunu.

Nemci in Italijani.

Dunaj, 1. maja. Že nekaj dni se vrše pogovori med voditelji nemških strank in Italijani. Nemce je namreč prestrašilo predvelikonočno zbližanje Slovanov in Italijanov. Sedaj hočejo Nemci na vsak način navezati Italijane nase ter jim ponujajo v ta namen celo ugodno rešitev njihovega vseučilišnega vprašanja. Bodočnost bo pokazala, ali so Italijani vredni slovanskega zaupanja, ali še hočejo nadalje ostati vihravi politiki, ki verujejo nemškim frazam.

Rusija in Srbija.

Belgrad, 1. maja. Včeraj je izročil ruski poslanik Gubastov kralju svoj nastopni dekret. Pri tej priliki je imel Gubastov nagovor na kralja; med drugim je rekel, da ga je car imenoval za svojega zastopnika pri kralju ter mu naročil, naj takoj odpotuje na svoje novo mesto v Belgrad, ker je hotel car na ta način izraziti kralju svojo naklonjenost. Nadalje je izjavil Gubastov, da se čuti srečnega, ker se mu je poverilo poslaništvo pri vnuku kralja.

rega srbskega junaka, ki zbuja spomin na dobo, ki mora biti srbskemu narodu vedno dragocena. Stoletja stare vezi, ki spajajo Rusijo in Srbijo, mu delajo njegovo nalogo, ne govati najboljšje razmerje med obema državama, prijeto. Kralj je odgovoril, da je globo ginjen in hvaležen za novi dokaz carjevih prijateljskih čustev; zagotavljal je poslanika, da sme računati na vladno podporo. Kralj ne dvomi, da bo poslanik d. loval sporazumno z vlado, da se nerazrušljive prijateljske vezi med Srbijo in Rusijo še bolj utrdijo.

Položaj v Macedoniji.

Sofija, 1. maja. Bolgarsko-turški dogovor je poln neodkritosti. Dočim se turška vojna uprava izgovarja, da rezervnih vojev v Prizrenopolju in Solunu zaradi tega še ni demobilizovala, ker bolgarska vlada ne preneha z oboroževanjem, izjavlja bolgarska vlada oficijalno, da od sklenjenega dogovora s Turčijo ni nobenega oddelka znova oborožila, temuž zdržuje le za mirne čase normalno število vojaštva.

Solun, 1. maja. Ogorčenje Turkov in Albancev v Prizrenu napram kristjanom so zakrivali novi zvonovi v katoliški katedrali. Mohamedani smatrajo v sedanjih napetih razmerah bučeče zvonjenje, ki se razlega po celem mestu iz stolpa katoliške cerkve, za izzivanje ter so vsled tega sklenili bojkot zoper kristjanske trgovce (Prizrenski kristjani bi se gotovo lahko tudi brez bučnega zvonenja zveličali, zato pa je res nepremišljeno, s tako stvarjo netiti turško sovraštvo.)

Nemški državni zbor.

Berolin, 1. maja. Državni zbor je sprejel zakon o borzni noveli ter ga izročil komisiji 21 članov. Ravno tako je izročil predlogo o spremembi zakona glede državne kolektivine.

Socialni demokratje na Nemškem.

Berolin, 1. maja. Velika zmaga, ki so si jo priborili socialni demokratje pri zadnjih državnozbornih volitvah se je začela kršiti. Nedavno so zgubili volilni okraj Marienburg ravno kar pa so jim vzeli pri naknadni volitvi v Altenburgu konzervativci mandat s 3340 glasovi večine. Ne more se sicer očitati socialnim demokratom malomarnost, toda njihov sovražnik je močan, ker ima zaslonbo na najvišjem mestu.

Dopisi.

Z Notranjskega. V »Slov Narodu« se sedaj spet večkrat kaj čita o slovečem konsumarju in kaplanu Lavrenčiču vulgo »Boksarju« iz Cerknice. Kakor se vidi še ni prišel gospod Boksar do srede, da bi mu bili cerkniški trgovci izročili Lavričeve plenice za diplomu, in cinkaste svetilce Skirčevega dekleta pa za medalje. Gospod Meden bi moral na vsak način vplivati na to, drugače

se boče gospodu Boksarju še bolj zameril. Kar se pa tiče Marijine družbe, gotovo ne bo G. Meden pri stopil, saj mu je Marijino družbo ž. gospod Boksar preveč opisal. Ene device cerkniške Marijine družbe so namreč take, da, ako bi jih samo po vršno popisali, bi jim gotovo gospod tehanst Kunstel prepovedal javno nastopiti v cerkvi. Nismo še na terti, da bi javno imenovali tiste okajene device, ki so dika Marijine družbe. Dovolj je, ako gre gospod Boksar na onkraj cerkniškega mostu ter se ozre na desno in levo »gaso«. Takoj bo pregledal ves položaj in gotovo mu pride spet kak dober verz na misel. Zadnjič je pel »Kjer so farji, tam so dnarji; zdaj bi lahko, pel: Kjer je puncia, tam je fant. Šegova gostilna je prav pripravna za G. Lavrenčiča. Iz konzuma naredi Lavrenčič le par korakov pa je v Šegovi kuhinji. Tam se malo smuka okoli žensk, vpraša, kaj je v loncih, in potem poizveduje, kdo je v mali sobi. Z grajo, da popiva cele noči, se pa ne bo nič opravilo. Reci mu: G. Lavrenčič, vam ni dovoljeno cele noči krotati, bi bilo ravno tako brezuspešno, kakor če bi se reklo: G. Lavrenčič, Vi ne smete v konsumu v papir zavijati ženskih hlač! Te svoje navade gospod Lavrenčič ne opusti, ker je njegova navada celo bolj trdna, kot tista ženska srca, ki je enkrat visela za vzorec v konsumu! Taki lepi verzji, kakor so bili zadnjič iz cerkniške okolice poslani in natisnjeni v »Slovenec«, ostanejo gotovo marsikomu v spominu. Kako lepo se sliši: Kjer je voda, tam je led, kjer so čebele tam je med, kjer so farji, tam so dnarji. Takih verzov še ni bilo čitati niti na odpustkih. Prosimo gospoda Lavrenčiča, naj zopet kaj slihnega na dan spravi. Vstregel nam pa bo, prav posebno, ako bi nam hotel popisati, — seveda v verzih — to-le: Kako so na Vrhnikih železnice merili; kako so v Vipavi orožniki tatinskega lovca iskali; kako so v Kropi imeli ženitovanjsko postrežbo; kako je neki duhovnik na Veliki ponedeljek pridigoval, in kako je isti duhovnik šel z neko soprogo prejšnji večer v »Emavac«.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 2. maja.

— **Občinski svet** ima v torek dne 3. maja ob šestih zvečer sejo. Na dnevnem redu so poročila o prošnji Ivana Bizovičarja za parcelacijo njegovega travnika v Trnovem; o mestnega magistrata nasvetu glede podelitve meščanskih podpor po 60 vinarjev na dan; o pritožbi na upravno sodišče v zadevi spornega vprašanja glede povračila ljubljanskim v Gradcu bivajočim ubogim izplačanih podpor; o dopisu snovalnega odbora »Ljubljanskega prostovoljnega gasilnega in reševalnega društva« v zadevi prepustitve temu društvu izvrševanje požarne policije v mestu ljubljanskem; o spremembi nekaterih določil mestne posredovalnice za delo in službe; o delovanju likvidacijskega odbora razpuščene požarne brambe v II. četrtletu 1904; o prošnjah za podelitev zapisane službe mestne klavnice oskrbnika; o nekaterih nasvetovanih spremembah regulativa za mestno klavnico.

sprotno smeri. Mislimo tukaj na asocijaške komplekse. — Zato nahajamo pri Cankarju ono kaotičnost, ki ji hočemo v ilustracijo dodati vzgled: »Hiša Marije Pomočnice« p. 77: ... »Vae je dozorelo v nji ob tisti uri, tisto noč. «Kakšna smrt!« si je mislila Tina. Starka je, zavita v gorek kožuh, toplo ruto ima na glavi in izpod rute gledajo prijazne oči. Pleten koš ima v roki, belo pregrnjen in v košu so sami kolači, lepo diši, kakor iz slaščičarne. Pride bliže in pogleda in se skloni. Odgrne koš, poseže vanj ... ali ne prihaja tam? Zgenilo se je, prikazalo se je nekaj ob zidu, ziblje se, ziblje, ne približa se ... Starka prijazna, v gorek kožuh zavita, približaj se! ... »Vstani, Tina«, poreče, »pojdi z mano!« In vstane in pojde ... Glej, vstala je in se napotila. Hodila je kakor v sanjah, lahko, komaj se dotikala tal noge. Odpiral se je svet, nebo se je odpiralo. Spomnila se je Tina na svojo umazano in cunjasto obleko in bilo jo je sram. Ali ko se je ozrla dol po krilu, je opazila zelo veselo, da nosi lepo belo krilo, rdeče obrobjeno. Že so bile zvezde blizu, skoro bi se jih lahko dotaknila

z roko ... itd. Ne da bi rekli, da je to vse neumljivo! Toda povedano je tako nerodno, da se mora čitatelj nehote ustaviti in premišljevati, kaj naj te besede pravzaprav povedo.

(Dalje prih.)

Izza temnih dni.

(Sličice iz življenja raznih papežev.)

(Dalje.)

V slovesnem sprevodu, kot zavojalec in kralj, je prišel Karol d'Anjou v Neapolj in brezumno, za svobodo nazrelo ljudstvo ga je pozdravilo z navdušenjem — dasi je bil novi kralj tujec in poslan od tujca papeža, da ukroti ta narod. Karol d'Anjou je bil svoje zmage vesel, še bolj pa se je veselil papež. Zdaj je bil dosežen cilj, na kateri so papeži toliko časa delali. Sicilija je imela novega vladarja, novi kralj je bil sluga in orodje rimskega papeža, večstoletno gospodstvo nemških cesarjev v Italiji je bilo pri kraju, vpliv cesarjev na papeštvo uničen, junaška rodovina Hohenstaufov ubita. Samo Konradin, zadnji potomec te rodovine, je še živel. Sicer je bil svoboden v bil je reven in zaničevan in pot v Italijo mu je bila zaprta. Kdo bi se

čutil, da je papež triumfal. Ukazal je, da se morajo povsod darovati zahvalne maše in slovesno so peli zvonovi ter oznanjali: papeštvo je zmagalo.

Takrat se papežu pač ni sanjalo, da pride čas, ki se bo ta zmaga nad papeštvom kruto maščevala, da bodo francoski vojaki zavzeli papežovo palačo, da bo minister francoskega kralja papeža pretepal, da se sedež sv. Petra iz večnega mesta prenese v malo mesto francoske provincije, da bodo na papeškem prestolu 70 dolgih let sedeli sami Francozi, hlapci svojih kraljev, med ko bo zapuščen Rim žalostno propadal.

Gibelini so bili v Italiji poraženi. Večina mest je Karola d'Anjou pripoznala kot svojega pokrovitelja. Karol d'Anjou je obnovil papežovo državo in na papežovo željo tudi prelomil svojo prisego, da ostane do smrti rimski senator. Papež je hotel postati gospod v Rimu in zato je moral d'Anjou odložiti l. 1266. senatorsko oblast. Zdaj je papež mislil, da postane hitro vladar v Rimu. Toda Rimljani se niso prav nič zmenili za papeža. Niti v Rim ga niso povabili, pač pa izvolili samostojno dva senatorja in zahtevali, naj

plača papež svoje dolgovce, ki jih je bil napravil pri rimskih trgovcih. Papež jih je zato imenoval tatove in razbojnike — plačal pa ni.

Gibelini se niso mogli ganiti; mnogo izmed njih se je navidezno podvrglo papežu. Ali obupali niso. Snovali so tajne družbe in pripravljali ljudstvo za prevrat. V Rimu, kamor se jih je največ zateklo, so vsled postopanja guelfskega plemstva imeli še najlaglje stališče. L. 1267. je prišlo v Rimu do vstaje. Narod je izbral demokratsko vladno in izvolil ljudskim kapitanom odločnega gibellina Angela Capoccija, ki je papeža prisilil, da je pripoznal prevrat. Capocci je tudi povzročil, da je bil don Arrigo, sin karstilskega kralja Ferdinanda III. in bratranec Karola d'Anjou izvoljen rimskim senatorjem. Papež, kardinali in plemiči so tej volitvi z vso silo nasprotovali, ali opravili niso ničesar. Don Arrigo je postal senator in kmalu se je pokazalo, da je odločen nasprotnik cerkvenim prizadevanjem po posvetnem gospodstvu.

Njegovo izvolitev so pozdravili tudi v sicilskem kraljestvu, kjer so šele zdaj čutili, kaj so z Manfredom izgubili.

Karol d'Anjou je bil krut zatiralec in to je bil vzrok, da so njegovi podaniki želeli, naj bi se sin cesarja Konrada IV. in unuk cesarja Friderika II. oglašil za sicilsko krono, ki je po pravu in po zakonu šla samo njemu in nikomur drugemu. Južni Italiji so se pridružile razne italijanske republike in pozvale Konradina, naj pride v Italijo. Obljubile so mu znatne podpore. Ko je videl mladi Konradin odposlanca mogočnih italijanskih mest in bogata darila, ki so mu jih prinesli, ga je prevzel nepremagljivo kopnenje, da zavojuje svoje kraljestvo in da mašuje svojece ki so počivali v grobovih ali trpeli v ječah. Italija, ta čudovita in omamljiva dežela, ga je vabila s sirenskim glasovi. Mati mu je branila, naj se ne da pregovoriti, ali strici, ki so ga vzgojili, so ga nagovarjali, naj gre in razvije v Italiji zastavo Hohenstantov.

In Konradin se je udal in zapustil svojo idilično domovino se napotil čez Alpe — da bi bil kot zadnji potomec svoje junaške rodovine žrtvovan na grobih svojih dedov. Politična zgodovina pozna malo tako pretresljivih dogodkov, kakor je usoda mladeniča Konradina. (Dalje prih.)

— **Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani** ima v sredo, dne 4. maja t. l., ob 2. uri popoldne v dvorani mestnega magistrata redno javno sejo s sledečim dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika zadnje seje. 2. Naznanila predsedstva. 3. Naznanila tajništva. 4. Poročilo o knjigovodskih tedajih za male obrtnike. 5. Poročilo o premembah pravil gremija trgovcev v Ljubljani. 6. Izjava o obrtnih pravicah knjigotrošca-založnika. 7. Izjava o obrtnih pravicah tiskarja. 8. Volitev zborniškega zastopnika v šolski odbor obrtno nadaljevalne šole v Postojni. 9. Volitev namestnika v pridobninsko deložno komisijo. 10. Volitev enega člana in njegovega namestnika v carinski svet. 11. Razne prošnje za podporo.

— **Štrajk v Javorniku.** Kar so škofovi duhovniki in agentje v času tega štrajka namazali laži in obrekovanj, to smrdi kar do oblakov. Pride dan, ko se vse to razjasni in ko spoznajo tudi delavci, kako se klerikalci iz najnižkotnejših nagibov igrajo z njihovo eksistenco. Kako vloga sta igrala le župnika Zabukovec in Košir. Delavcem sta pravila, da stojita na njihovi strani, ravnatelj Luckmannu pa sta se rotila, da obsojata štrajk in da stojita na strani tovarne. „Slovenec“ kriči zdaj na vse grlo o „zmagi“, da bi vse kranjsko delavstvo vjel v svoje zanjke, predstavlja konec štrajka kot velik uspeh, ki se je dosegel s pomočjo klerikalcev. „Slovenec“ lovi kaline — prav zato tudi ne pove, kaj je efektivni uspeh štrajka. Na dan z barvo! Če ste dosegli tako zmago, povejte vendar natančno, kake pogoje se je zavezala tovarna da izpolni — le potem bodo ljudje v stanu spoznati in presoditi, če ste govorili resnico. Sicer je pa treba še nekaj pibiti. „Slovenec“ je za časa štrajka posebno napadal ravnatelja Luckmanna. Tolkel je po njem, ker Luckmann zaradi svojega nemškega nacionalizma pri Slovencih ne vživa posebnih simpatij. Med štrajkom je „Slov.“ ravnatelja Luckmanna napadal na najbrutalnejši način, sedaj pa se mu prav po pasje prilizuje, da bi izprosil odpuščanje za žalitve, ki mu jih je prizadel. Če čita človek to prilizovanje v sobotnem „Slovenec“, se mu kar zelodec obrača. No, kakor o štrajku samem, se bo tudi še o tem govorilo. Končno opozarjamo še na res senzacionalno izjavo, ki sta jo v zadnji tega štrajka v današnji „Lai-bacher Zeitung“ prijavila ravnatelj Luckmann in Trappen. Iz te izjave se vidi, kako nesramno sleparstvo in nesramna goljufija delavcev je pisarjenje škofovih duhovnikov v „Slovenec“.

— **Nemškutarji so prekosili še klerikalce.** Naši ljubi klerikalci so gotovo veliki navihanci. Zlasti v gospodarskih stvareh so pravi virtuozji v „švindlu“ in znajo pomilovanja vredne naše kmetiče na najrazličnejše načine zapeljivati in izkoriščati. Že sto in stokrat smo imeli priliko poročati, kako n. pr. love klerikalci kmete v svoje ničvredne zadržke. A te ptice so sedaj prekosili ptjski nemškutarji. V Ptujso nemškutarji ustanovili obč. hranilnico. Da bi kmete lažje lovili v svoje zanjke, si je ta obč. hranilnica napravila pečat s cesarskim orlom. Kmet ima seveda velikanski respekt pred cesarskim orlom, saj misli, da je vsaka naprava cesarska, to je državna, čim se poslužuje cesarskega orla. S tem so računali ptjski nemškutarji. Kmet naj misli, da je ptjska obč. hranilnica cesarska. Kakor se vidi, so ptjski nemškutarji celo naše klerikalce prekosili. Res čuda, da klerikalci še niso prišli na misel, rabiti cesarskega orla za svoje „gospodarske“ namene. Kakor poznamo klerikalce, ne bodo mirno prenašali, da so jih ptjski nemškutarji nadkrilili, nego se bodo podvivali, da izumejo še kako rafiniranejšo past, ki jo bodo nastavljali slov. kmetu.

— **Promocija.** Jutri opoldne bodo na vseučilišču v Gradcu promoviran doktorjem prava gospod Bogomil Senekovič, sin ravnatelja na I. ljubljanski gimnaziji in konceptni praktikant pri deželni vladi v Ljubljani. Čestitamo!

— **Glas iz obrtniških in trgovskih krogov.** Kakor je razvidno iz ravnokar objavljenega razglašega mestnega magistrata v tukajšnjih časopisih, bode mestni magistrat po svojih organih pribil po vseh javnih lokalih neke tablice, ki prepovedujejo pljuvati na tla in ki določajo kazni od 10 do 400 K globe pri neupoštevanju te prepovedi. Do tukaj dobro, a dalje pravi omenjeni razglas, da bodo morali lastniki dotičnih javnih lokalov plačati one tablice po 1 K. Ako magistrat, kot oblast, izdaja in objavlja ukaze in razglase, naj tiste nabije na svoje stroške po javnih lokalih. Ako je denar za druge razglase, naj bode tudi za te... Gospode občinske svetnike, ki so zastopniki obrtnikov in trgovcev, prosimo, da se za nas zavzamejo.

Več trgovcev in obrtnikov. — **Zadruga gostilničarjev, kavarnarjev i. t. d. v Ljubljani** vabi svoje člane na redni prijateljski razgovor v sredo dne 4. maja ob 3 popoldne v gostilniških prostorih g. Kenda v „Narodnem Domu“. Na dnevnem redu so zelo važne in nujne točke kakor: Organizacija, vinska klet, tržne cene in zopetno podraženje mesa itd. Zeleti je kar najobilnejše vdeležbe.

— **Prevozniki iz Ljubljane, z Viča in iz Siške** so imeli v nedeljo razgovor glede cen za prevažanje opeke, kamenja in prevažanje raznega materiala s kolodvorov in na kolodvor. Sklenili so, da se pred vsem obrnejo do stavbenikov in posestnikov opekarn in jim predložijo svoje zahteve. Ako tekom osmih dni ne dube od dotičnikov odgovora, bodo začeli — štrajkati. Prevozniki pravijo, da so jako slabo plačani. Vsak delavec zasluži več, nego prevoznik, ki mora vzdrževati konja in hlapca.

— **Ponesrečil** je blizu Zatičine 35letni Fran Ljubič. Padel je v apnenico in se tako ožgal, da so ga morali prepeljati v bolnico.

— **Požari.** V petek je pri krojaču in posestniku Alojziju Giolesu v Leskovcu pri Krškem nastal požar, ki je v kratkem času upelnil tri poslopja. Škode imajo Gioles 2100 K, Batica 2500 K in Lukanič 580 K. Zavarovani so bili vsi. — V Knežini pri Dragatušu je gorelo pri posestniku Matiji Loparcu. Škode je 4000 K.

— **Izpred okrožnega sodišča v Novem mestu.** Dne 27. aprila sta bila pred tuk. sodiščem obsojena Alojzij Zorko na 3 mesece in Jožef Starič na šest mesecev. Po vrh mora vsak plačati 20 K za bolečine Martinu Stariču, ki sta ga poskodovala pri pretepu. Oba obsojenca sta iz Gor. Kanteljevega. Obsodba je posledica pretepa. Fantje so bili pijani. Kot priča je bil zaslišan tudi Franc Florjančič od istotam. Tega je predsednik posebno resno opomnil na svetost prisige in na posledice krivega pričanja. Vzlic temu so izpovedi drugih prič pokazale, da je Fran Florjančič pod prisego krivo pričal, oziroma resnico zamolčal, točno po naukih sv. Liguorija, dasi ni bil nikdar v lemenatu. Državni pravdnik je koj naznanil, da bo Florjančič radi tega tožen. — Na šest tednov s tremi posti poostrene kazni je bil obsojen Janez Kukar iz Gričel radi goljufije, prestopa zakona o kužnih živinskih boleznih itd. — Radi samovoljne izselitve v Ameriko pred izpolnjenjem vojaške dolžnosti je dobil običajnih 7 dni zapore in 10 kron globe Martin Plut.

— **V Muro je padel** v Judendorfu rudar Alojzij Farčnik, doma iz Polul pri Celju. Ibi je hotel čez železniški most, a je zdrknil s travca.

— **Zaprli** so v Gorici nekega Franceta Mačka iz Ljubljane. Ta je namreč pred tremi leti osleparil za 50 K neko firmo Steiner, ki mu je v popravilo izročila neki pečat.

— **Krst in spuščanje v morje vojne ladje „Nadvojvoda Friderik“ v Trstu** se je izvršilo v soboto zjutraj na svečani način ob najlepšem pomladanskem vremenu. V ladjedelnici sv. Marka je bil ob strani prirejen paviljon za nadvojvodo, njegovo soprogo-kumico in druge visoke goste. Za povabljenе goste so bile ob strani paviljona napravljeni leseni odri. Vojna eskadra je bila vsidrana v miljskem zalivu. Okolu 9 in pol ure je dospel nadvojvoda z družino, nakar je župnik vojne mornarice blagoslovil novo ladjo. Po kratkem govoru barona Spauna je pritislila nadvojvodinja Izabela na električni tipalnik, vsled česar se je razbila botiljka šampanca na sprednjem delu ladje in kmalu nato, ob 9. uri 42 minut je zdrknila ladja ponosno v morje ob živahnih vzklikih ogromne množice gledalcev in mornarjev. Nova vojna ladja Friderik spada med največje oklopnjake avstrijske mornarice. Dolga je 118 m 55 cm, široka 21 m 72 cm in srednja globočina znaša 7 m 78 cm ter ima

10000 tonelat. Ladja je narejena iz Siemens-Martinovega jekla in bo oborožena s 4 velikimi in 36 manjšimi topi.

— **Cirkus Guillaume.** Včerajšnja popoldanska predstava je obiskala 870, večerno pa 1166 oseb. Prihodnja predstava — najbrže edina popoldanska v tem tednu — bo v sredo, dne 4. t. m. ob 4 uri popoldne za tiste boljše sloje, ki včeraj niso bili v cirkusu. Pri tej priliki je opozoriti, da je ravnatelj češki rojak ter tudi njegovo osobje pri blagajni govori češki.

— **Tujci v Ljubljani.** Meseca aprila je došlo v Ljubljano 2866 tujcev (415 več kot prejšnji mesec). Od teh se jih je nastanilo v hotelu: Pri »Slonu« 947, pri »Maliču« 510, pri »Lloydu« 274, pri »Južnem kolodvoru« 162, pri »Avstrijskem cesarju« 128, pri »Štrklju« 123, pri »Grajčarju« 78, pri »Bavarstem dvoru« 53, v drugih prenočiščih 591.

— **Ustavljena preiskava.** Kazenska preiskava, uvedena proti brivskemu pomočniku Teodorju Burgerju zaradi hudodelstva ropa se je na predlog drž. pravdnika ustavila, ker ni bilo nikakega povoda zanj. Burger je bil dva meseca v preiskovalnem zaporu; med tem časom mu je bil na Hrušici, kjer je služboval ukraden njegov kovček z obleko.

— **Med spanjem okrađen.** Delavcu Antonu Maroltu, stanujočemu v Cerkvenih ulicah št. 21, je bila včeraj popoldne v neki gostilni v Trnovem, ko je pri mizi zaspal, ukradena srebrna žepna ura.

— **Delavsko gibanje.** Na Nemško se je odpeljalo včeraj 100 delavcev. — K zgradbi železnice v Hrušici na Gorenjskem je odšlo predvčerajšnjim 30 delavcev. — V Ameriko se je odpeljalo v soboto in včeraj 29 oseb. — Iz Amerike je došlo včeraj v Ljubljano 13 oseb.

— **Na južnem kolodvoru najdene reči.** V času od 23 do 29 aprila t. l. so bile na južnem kolodvoru sledeče reči najdene: zelen nahrbtnik, podglavnik, suknjič in 3 dežniki.

— **Izgubljene reči.** Služkinja Elizabeta Pongerčič, stanujoča na Emonski cesti št. 8, je izgubila v soboto na poti od doma do realke bankovec za 20 K. — Krojač Ignacij Zajc, stanujoč v Cerkvenih ulicah št. 27, je izgubil predvčerajšnjim na Bregu 10 K denarja.

* **Najnovejše novice.** — Afera italijanskega ministra Nasija. Sodišče zahteva od italijanske zbornice pooblastilo, da začne preganjati bivšega naučnega ministra Nasija zaradi zlorabe uradne oblasti za časa njegovega ministirovanja.

— **Štrajk francoskih mornarjev.** Vsi častniki in tehnični uslužbenci trgovinske mornarice v Bordeauxu so se izrekli za solidarne s svojimi tovariši v Marziju in Havru ter istotako ustavili delo.

— **Novo avstrijsko bojno ladjo** so spustili v soboto v Trstu v morje. Ladja je dobila ime „nadvojvoda Friderik“.

— **Nemški cesar kupuje** v Benetkah najlepšo palačo ob „Canal grande“, kjer bo vsako leto preživel po 14 dni.

— **Črne koze.** V Hanovru so pripeljali v bolnišnico dve gališki delavki, ki sta delali na bližnjih špargljevitih nasadih. Pri obeh so konstatovali črne koze.

* **Dober odgovor.** Hlapec bogatega posestnika je ustrelil sosedovega psa. Sosed ga je tožil. Na vprašanje sodnika, zakaj da je ustrelil psa, je hlapec odgovoril: »Ugriznil me je hotel, jaz sem se pa branil ter ga ubil.« Tega ne bi bil smel storiti, če mu je odvrnil sodnik, »ti si moral obrniti puško ter se braniti s kopitom«. Na to hlapec: »To bi bil storil, gospod sodnik, ako bi se bil obrnil tudi pes ter me hotel ugrizniti z repom, ne pa z ostrimi zobmi.«

* **Ameriška satira.** »Ali bi ne postal tudi ti rad gledališčni igralec, kakor sem jaz dečko?« — Ne, tak ne kakorste vi.« — Odgovor na razpisano rešitev vprašanja v nekem listu: »Kaj je denar?« — Denar je stvar, ki velja povsod za potni list, razen v nebessa, in ki nam vse pridobi, razen sreče.« — Gospa (kuhario): »Mož, ki vas je včeraj iskal, mi pač čisto nič ne dopade.« — Kuharica: »Čudno naključje, on mi je ravno isto rekel o vas.« — Smrt je nekaj groznega« je tožil mož jokaje ob grobu. — Sosed: »Žalujete gotovo za dragim sorodnikom?« — Jokam na grobu moža, ki ga nisem poznal. Bil je prvi moj ženev.« — Gospa: Tukaj v knjigi čitam, da potrebuje človek 46 mišic za govorjenje.« — Mož: »In potem vam ženskam še pravijo slabejši spol.« — Danes sem se dal zavarovati, draga ženica; ako bi se mi pripetilo kaj človeškega, si preskrbljena.« — Lepo, toda kaj pa se zgodi, ako se ti nič

človeškega ne pripeti?« — Med prijateljskimi. »Sedaj se redno udeležujem lepoto pospeševalnih vaj.« — Tako! Toda vsekakor še ne dolgo.«

Književnost.

— **Slovenski Pravniki** ima v 4. številki sledečo vsebino I. Kavčnik: Juristični paberki. Dr. V. Pravica domačega (šolskega, strahovanja; škoda na životu (§ 413 k. z.) Iz pravosodne prakse. Civilno pravo. a) Odvetnik, ki pri izterjavanju hipoteknih terjatev ne obvesti upnice, svoje stranke o dražbi zastavljenih zemljišč, je odgovoren za škodo, nastalo njegovi stranki valed tega zanemarjenja zastopniške dolžnosti in proti njegovi tožbi na plačilo sodno odmerjenega ekspenzara se more stranka sklicevati tudi na določbo §-a 1153 o. d. z. b) Za izpodbijanje pogodbe sta izvezmi slušaje izpodbijnega zakona opravljena samo ob pogodnika: § 440 o. d. z. je brez ozira na »mala tides« in zvijačo strogo tolmačiti. c) Kdor si da eksekutivno zavarovati terjatev na nepremičnino, o kateri ve, da sicer je na njegovega dolžnika knjižno doslej vpisana, a da jo je ta predal in zanjo prejel kupnino, ravna nepošteno in je dolžan dati to terjatev izbristati iz zemlj. knjige novemu lastniku (§§ 326, 335 obč. drž. zak.) d) Odrredba §-a 1327 o. g. z. ne izključuje primjene općih propisa o naknadi štete. e) Ako dobiva javno nameščen uradnik razen stalnih službenih prejemkov tudi prejemke iz nsslova kake privatne službe in se predlaga izvršba le glede ene vrste teh prejemkov, ki so zase odtegnjeni izvršbi, se ti dvojni prejemki ne smejo sešteti. f) Pravilo §-a 55 not. reda, da mora notar pri sestavi notarskega zapisa stranke osebo in po imenih poznati, zadostja po tem, kakršen je slučaj ako se notar ob času notarskega zapisa prepriča, o istosti preje mu neznanih strank. Kazensko pravo. Če obtoženec takoj po sodbi izjavi, da nastopi kazni, se s tem odreče ničnostni pritožbi in veže ta odpoved tudi njegovega zagovornika, ne pa drž. pravdnika, ki vzlic temu lahko napravi pritožbo obtožencu v prid. — Stvar obtožbe se lahko od porotnega sodišča odkaže sodečemu sodišču v popolnito pravoreka porotnikov (§ 350, al. 2. kaz. pr. r.) Listek. I. znanstveni shod čeških pravnikov v Pragi. Razne vesti.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 2. maja. Na današnjo sejo poslanske zbornice je prišlo tako malo poslancev, da predsednik še sklepčnosti ni mogel konstatirati. Zapisnikar dr. Ferri je moral čitati imena poslancev, a izkazalo se je, da jih res ni dovolj navzočih. Potom telefoničnih pozivov je prišlo 14 veleposesnikov in Lueger z nekimi pristaši. Šele ko je prišel minister Pičtak, je mogel prezident Vetter konstatirati, da je zbornica sklepčna, ker je navzoč 101 poslanec. Češki radikali in agrarci pa so viharno protestirali in zmerjali Vetterja na vse načine, češ, da goljufa in da zbornica ni sklepčna. Ministrski predsednik Körber se je jako kislodržal, da prav poslancev njegovih strank ni v zbornico. Zdaj se čitajo interpelacije in druge vloge.

Dunaj 2. maja. Delegaciji bodeča sklicani na soboto.

Dunaj 2. maja. Opozicijske stranke hočejo vložiti predlog, naj se ministrstvo obtoži zaradi zlorabe § 14.

Dunaj 2. maja. Poljaki nameravajo najbrž še danes predlagati, naj se postavi reforma državnozborskega pravilnika kot prva točka na dnevni red.

Praga 2. maja. Včeraj opoldne je tu nagloma umrl slavni češki skladatelj dr. Dvořak.

Rusko-japonska vojna.

Petrograd 2. maja. O bojih ob reki Jalu 29. in 30. aprila razglša generalni štab: General Sasulič, doznavši, da so Japonci pri Kindjangou prišli čez Jalu in zasedli več točk, je podpiran od topničarjev začel boj in se mu je posrečilo, Japonce vreči. Na ruski strani sta bila 2 vojaka ubita, sedem pa ranjenih; Japonci so pustili na bojišču 10 mrtvih

in 26 ranjenih. Ko so Rusi zasedli Kindjangou, so japonske baterije nanje močno streljale, dve ruski bateriji sta streljali na pontonski most in ga razdejali. Japonci so se umaknili na Jalu in proti severu.

Petrograd 2. maja. Rusko teleg. agentstvo poroča iz Port Arturja, da je konstatirano, da porablja Japonci lilit za svoje bombe.

London 2. maja. Reuterjev birô javlja iz Tokia, da so Japonci včeraj zavzeli Kinljampo, to je središče ruskih pozicij na desnem bregu Jalu, ter prisilili Ruse, da se bodo morali umakniti na Sengvangčung.

London 2. maja. Iz Tokia se poroča danes, 2. maja, ob 11. popoldne: Rusi so bili prisiljeni, zapustiti Antun. Užgali so mesto in se umaknili na Sengvangčeng.

London 2. maja. Reuterjev birô javlja iz Tokia: Gardna divizija in še ena divizija sta šli blizu Vidzu čez Jalu in obšli levo krilo Rusov. Podpirale so jih v boju vse baterije in ladje. Japonci imajo ugodno pozicijo in upajo, da Ruse porazijo.

London 2. maja. Reuterjev birô javlja iz Tokia: V torek so Japonci začeli boj ob reki Jalu. Boj je bil v petek, v soboto in z nedeljo se je pričakovala odločilna bitka. V četrtek so Japonci prišli čez Jalu in so se koncentrirali. V petek in v soboto so v boj poslegli topovi Rusov je kakih 30.000. Japonci poročajo, da imajo le neznatne izgube.

London 2. maja. Danes popoldne je došlo nebroj brzozajvnih poročil z bojišča. Vsa so iz japonskega vira. V bistvu se vjemajo vsa in naznanjajo, da so Japonci najprej zasedli neki otok v reki Jalu in potem prisili Ruse, da so se umaknili v Kjuljeng. V petek zvečer je bil most čez Jalu gotov in je japonska armada prekoračila reko. Ob 8. uri zvečer je bila na desnem bregu. Včeraj se je spoprijela z Rusi blizu Jokoko in zasedla ta kraj in gorovje. Rusi so se umaknili.

Gospodarstvo.

— **Mestna hranilnica ljubljanska.** Meseca aprila 1904 vložilo je v mestno hranilnico ljubljansko 948 strank 523.972 K 66 h, 774 strank pa dvignilo 566.156 K 96 h.

— **Splošno kreditno društvo v Ljubljani.** Promet meseca aprila 1904: Prejemki 298.524 K 82 h, izdatki 298.213 K 22 h. Skupaj 587.738 K 04 h. Denarni promet od 1. januarja do 30. aprila 1904 2.263.143 K 10 h.

— **Kmatska posojilnica ljubljanske okolice v Ljubljani.** Bilanca z dnem 30. aprila 1904. Aktiva: Gotovina v blagajni 20.570 K 92 h, posojila 3.863.241 K 53 h, naloženi preostanek 1.397.812 K 62 h, vrednostne listine 198.700 K, nepremičnine 184.265 K 50 h, prehodni zneski 765 K 85 h, zaostale obresti 80.777 K 38 h, inventar 4058 K 22 h. Pasiva: Deleži 24.670 K, skupna rezerva 97.238 K 41 h, pokojninski zaklad 9899 K 75 h, hranilne vloge 5.941.580 K 39 h, naprej plačane obresti posojil 14.427 K 46 h.

— **Važno za konjerejce, ki se bavijo z rejo konjetežkega plemena.** Č. kr. kmetijsko ministrstvo je dne 9. januarja t. l. podpisani odsek obvestilo, da namerava jeseni tega leta nakupiti 60 do 70 težkih pingavskih žrebcev. Nakup se bo vršil v prvi vrsti v Judenburgu na Stajerskem in v Ensu na Gornjem Avstrijskem. Akoravno je odsek uveren, da na Kranjskem vzrejeni žrebeci — po materah ne popolnoma čistokrvni — ne morejo tekmovali z žrebeci drugih kronovin (Solnograške, Stajerske, Koroške, Avstrijske), valed česar tudi ne svetuje, da bi se udeležili razstav v omenjenih dveh krajih, opozarja vendarle konjerejce na ta dopis č. kr. kmetijskega ministrstva za slušaj, da bi kdo imel v resnici popolnoma sposobnega žrebca. Odsek je obenem sklenil, dotične žrebec ob priliki letošnjih konjskih premovalj pregledati ter posestnikom svetovati glede nadaljnjih korakov. — Samostojni konjerejski odsek č. kr. kmetijske družbe kranjske v Ljubljani.

Zahtevajte vsekdar želečno tinkturo (tudi odvajalo) le-karnarje Picozija v Ljubljani na Dunajski cesti in zavračajte ponaredbe, ki obsegajo drastično zdravilo škodljivih snovi. — Zunanji naročila po povzetju. 1264-1

Razvijanje kosti in mišic pospešuje pri dojenčkih najbolj pridenje **Kufekjeve juhe** k mleku. Juha, skuhana iz Kufekjeve moke za otroke, se da prav dobro mešati z mlekom, ki je tako zmešano lažje prebavno in poveča redilno vrednost hrane, ker obsega ta juha materinemu mleku primerno količino rudninskih in beljakastih snovi.

Vydrone žitne kave

POSUŠITE! Vzorci dragocinskih žitnih kofin. Posušite 6 kg. posušite 4 kg. 60 h. franco.

"DOMAČI PRIJATELJ"

Vydrone žitne kave. Proga-1717

Zahvala.

Društvo Kranjske hranilnice je podarilo v svoji glavni skupščini za ognjevarne in rešilne namene v Ljubljani znesek 500 K. Stejemo si v prijetno dolžnost, da se slavnemu društvu za ta velikodušni dar najtopleje zahvalimo. 1258

Ludovik Stricel.
Fran Barle. **Josip Turk.**

Borzna poročila.
Ljubljanska

"Kreditna banka" v Ljubljani.

Uradni kurzi dunaj. borze 30. aprila 1904.

Naložbeni papirji.	Denar	Blago
4 1/2% majeva renta	99 80	100—
4 1/2% srebrna renta	99 55	99 75
4% avstr. krona renta	99 60	99 80
4% zлата	119 25	119 45
4% ogrska krona	97 85	98 05
4% posojilo dežele Kranjske	118—	118 20
4 1/2% posojilo mesta Spiljet	100—	100 75
4 1/2% Zadel	100—	100—
4 1/2% bos. herc. žel. pos. 1902	100 55	101 55
4% češka dež. banka k. o.	100—	100 25
4% z. o.	100—	100 15
4 1/2% zst. pisma gal. d. hip. b.	101 65	102 55
4 1/2% pešt. kom. k. o. z	106 80	107 80
10% pr.	101—	102—
4 1/2% zst. pisma innerst. hr.	100 50	101 50
4 1/2% ogrske cen.	100 20	101 20
dež. hr.	100 10	101—
4 1/2% z. pis. ogr. hip. ban.	100 75	101 75
4 1/2% obl. ogr. lokalnih železnice d. dr.	98 50	99 50
4 1/2% obl. češke ind. banke	99 50	100—
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	297 95	299 95
4% prior. dol. žel.	101—	102—
5% juž. žel. kup. 1/2 1/2	101—	102—
4 1/2% avst. pos. za žel. p. o.	101—	102—

Srečke.	195—	—
Srečke od 1. 1854	182—	184 50
" " 1860 1/2	259 75	261 75
" " 1864	161 50	163 50
" tizske	296—	306—
" zem. kred. I. emisije	294—	299—
" " II.	271—	275—
" ogr. hip. banke	90—	93 50
" srbske a frs. 100—	131 40	132 40
" turške	21 30	22 30
Basilika srečke	465—	474 50
Kreditne	80—	84 50
Inomoške	77—	81 50
Krakovske	68—	72—
Ljubljanske	53 10	55 10
Avst. rud. križa	29—	30—
Ogr.	66—	71—
Rudolfove	76—	80 50
Salcburške	503—	514—
Dunajske kom.	—	—

Delnice.	80 50	81 50
Južne železnice	842 75	843 75
Državne železnice	1602—	1612—
Avstr.-ogr. bančne delnice	841—	842—
Avstr. kreditne banke	756 50	757 50
Ogrske	250—	252—
Zivnostenske	620—	630—
Premogokop v Mostu (Brux)	415—	416—
Alpinske montan	1971—	1978—
Praske žel. indr. dr.	492—	493 50
Rima-Muranyi	340—	343—
Trbovljske prem. družbe	464—	465—
Avstr. orožne tovr. družbe	152—	155—
Češke sladkorne družbe	—	—

Valute.	11 35	11 38
C. kr. cekin	19 04	19 07
30 franki	23 44	23 50
20 marke	23 92	24—
Sovereigns	117 10	117 30
Marke	96 15	96 35
Laški bankovci	253—	254—
Rubli	4 84	5—
Dolarji	—	—

Zitne cene v Rudimpešti.
Dne 2. maja 1904.

Termin.	50 "	7 85
Pšenica za maj 1904	50 "	7 96
" oktober 1904	50 "	8 45
Rž " maj 1904	50 "	5 01
Koruzi " maj 1904	50 "	5 18
Oves " maj 1904	50 "	5 19

Efektiv.
Vzdržn0.

Meteorološki poročilo.

Vidna nad morjem 806". Srednji dnevni tlak 786 0 mm

April	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C.	Vetrovi	Nebo
0. 9.	zv.	737 4	15 8	brezvevtr.	del. oblak.
1. 7.	zv.	739 0	9 5	brezvevtr.	jasno
2. 2.	pop.	737 7	20 9	sl. svzhod	del. oblak.
9. zv.		737 9	14 9	brezvevtr.	del. oblak.
2. 7.	zv.	738 6	10 4	brezvevtr.	jasno
3. 2.	pop.	736 7	23 3	sl. sever	del. oblak.

Srednja temperatura sobote in nedelje
35° in 15 1° — normale: 12 0° in 12 1°. —
v 24 urah: 0 0 mm in 0 0 mm.

Srednja temperatura sobote in nedelje 13 5° in 15 1° — normale: 12 0° in 12 1° — Mokrina v 24 urah: 0 0 mm in 0 0 mm.

Rudolf Marn, c. kr. finančni konceptni praktikant, naznanja v svojem in v imenu svoje soproge Jadvige prežalostno vest, da mu je danes preminila iskreno ljubljena hčerka 1263

Jagica

v nežni starosti 2 let.

Pogreb nenadomestne ljubljence bo v torek, dne 3. maja, ob 1/2 8. uri popoldne na pokopališču na Viču.

Glince, dne 1. maja 1904.

Brez vsakega posebnega obvestila.

Krojaškega pomočnika

dobrega in urnega, sprejme za večja dela takoj

P. CASSERMANN

v Ljubljani. 1242-2

Strojniki

(mašinisti) izprašan, izučen ključavničar, dobi mesto v neki opekarni.

Prošnje s prepisi pričeval in z navedbo visokosti plače naj se pošiljajo takoj na upravnništvo graščine Zalog (Breitenau) pri Novem mestu na Dolenjskem. 1125-2

Službo je nastopiti 15. maja t. l.

Razglas.

Z ozirom na tuuradni odlok št. 32648 daje podpisani mestni magistrat na znanje, da bode prihodnje dni mestni organ p. n. gospodom obrtnikom, zavodom, podjetjem itd., sploh imetnikom prostorov, navedenih v obveznih naredbah določb glede odvratanja jeteke (odlok c. kr. ministrskega predsednika kot vodje ministrstva notranjih zadev z dne 14. malega srpana 1902 št. 29949) vročil proti plačilu 1 krone za komad tablice z napisom, da je prepovedano pljuvati na tla.

Mestni magistrat ljubljanski, dne 21. aprila 1904.

Župan: Ivan Hribar.

Francoski cirkus Guillaume.

Ljubljana, Latermanov drevored.

Danes v ponedeljek, dne 2. maja 1904 ob 8. uri zvečer

briljantna predstava

z aktualnim sporedom. 1265

Jutri v torek, dne 3. maja 1904 ob 8. uri zvečer

Grand Soirée equestre

z izbranim sporedom.

Z odličnim spoštovanjem R. Guillaume, ravnatelj.

Zahvala in priporočilo.

Radi bolehnosti svoje soproge kakor tudi moje ni mi mogoče baviti se dalje z

gostilno „pri Škerjancu“

ter sem isto oddal z današnjim dnevom

gosp. Meran-u.

Zahvaljujem se tem potom vsem svojim častitim prijateljem in gostom, ki so mi v tako obilni meri izkazovali svoje zaupanje in jih prosim, da isto zaupanje ohranijo tudi mojemu nasledniku, ki bode vestno skrbel za točno in dobro postrežbo.

V Ljubljani 30. aprila 1904.

Ivan Škerjanc
posestnik, Kopitarjeve ulice 6.

1240-2

„SLAVIJA“

vzajemna zavarovalna banka v Pragi.

Rezervni fond: 25.000.000 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 75.000.000 K.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovensko-narodno upravo.

Vsa pojasnila daje:

Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančnej hiši v Gospodskih ulicah števil. 12.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt z zmanjšujočimi se vplačili.

Vsak član ima po preteku petih let pravico do dividende.

Novopohišstvo

politrano, se takoj prodaja.

Poišve se v Ljubljani, Karlovska cesta števil. 8. 1261

Lepo meblovana mesečna soba

v Sodnijskih ulicah 6 v I. nadstropju s posebnim vhomom se takoj odda stalnemu gospodu.

Pojasnila do 6. t. m. na Dunajski cesti števil. 9, II. nadstr., I. vrata na levo.

Alojzij Luznik

na Vrhniki pri Ljubljani

preskrbuje dobre harmonije domačega in ameriškega sestava, kakor tudi gasovirje, pišnine in pisalne stroje. — Daje se tudi na obroke. Ceniki na zahtevanje 52 brezplačno. 1264

Lepo stanovanje

na vogalu Kongresnega trga in Vegovih ulic, v II. nadstropju obstoječe iz 5 sob in 2 sobi za deklet ter pritlikline, se odda

za maj ali avgust t. l.

Povpraša se pri hišniku v isti hiši, ali pa pri gosp. Jos. Lavrenčiču, pisarna užit. zak. Dunajska cesta št. 31. 1181-5

Baraka

zidana, katera se mora 8. maja odstraniti, kakor tudi 1267-1

2 železni peči in štedilnik

se takoj prodaja po nizki ceni.

Več se izve v gostilni nasproti topničarski vojašnici, Dunajska cesta 69.

V zakup se daje gostilniška koncesija

v Ljubljani

s pravico žganjetoča vred.

Več pove upravnništvo „Slovenskega Naroda“. 1203-2

Poskusite

pristni rastlinski liker „Florian“

Po okusu in zdravem učinku prvak likerjev.

Ogreva in oživlja telo, budi tek in prebavo, daje dobro spanje.

Lastnik: 5-99

EDMUND KAVČIČ, Ljubljana.

Vzorci se radovoljno dajejo brezplačno.

Žive ribe

(postrvi, karpe)

J. C. Praunseiss

vinarna, Glavni trg.

ima vedno v zalogi trgovina delikates

Ces. kr. avstrijske državne železnice

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Invod iz voznega reda.

vejaven od dne 1. maja 1904. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA ČEZ TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči osonbni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling, v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. jutraj osonbni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solno rad, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Prago, Lipsko čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 54 m dopoldne osonbni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 3 uri 56 m popoldne osonbni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Curih, Bregenc, Inomost, Prago, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago (direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osonbni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (direktni voz I. in II. razreda). — PROGA V NOVO MESTO IN V KOČEVJE. Osonbni vlaki: Ob 7. uri 17 m jutraj v Novomesto, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne: istotako, ob 7. uri 8 m zvečer v Novomesto, Kočevje. PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 23 m jutraj osonbni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, (direktni voz I. in II. razr. Solnograd, Franzensfeste, Linc, Steyr, Ljubno, Celovec, Beljak — Ob 7. uri 12 m jutraj osonbni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m dopoldne osonbni vlak z Dunaja čez Amstetten, Prago (direktni voz I. in II. razr.), Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Smohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne osonbni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 44 m zvečer osonbni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selzthal iz Solnograda in Inomosta čez Klein-Reifling iz Steyra, Linc, Budejevice, Plzija, Marijinih varov, Heba, Francovih varov, Prage in Lipskega. — PROGA IZ NOVEGA MESTA IN KOČEVA. Osonbni vlaki: Ob 8. uri 44 m jutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m jutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — PRIHOD V LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m jutraj, ob 10. uri 52 m dopoldne, ob 6. uri 10 m zveč. Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Čas prihoda in odhoda je označen po srednjeevropskem času, ki je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani. 1

Krojaški salon za gospode

IVAN MAGDIČ

Ljubljana, Stari trg št. 8.

Izdelovanje vsakovrstne garderobe za gospode po najnovejših journalih iz najmodernejšega in najboljšega tu- in inozemskega blaga. 521-21

Zavaruje poslopja in premoženje proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje

Dovoljuje iz čistega dobička izdatne podpore v narodne in občnkoristne namene.

Stanovanje

obstoječe iz 4 sob in pritliklin se odda takoj. 1256-1

Gradišče št. 7, I. nadst.

Mlad trgovski pomočnik

vojaštine prost, več nemškega in slovenskega jezika in izurjen v vseh strokah trgovine, — želi svojo sedanjo službo s 1. junijem premeniti.

Naslov pove upravnništvo „Slovenskega Naroda“. 1260-1

Vabilo

na

redni občni zbor

Kmetijskega društva v Radečah

registrovana zadruga z omejeno zavezo kateri se vrši

v nedeljo, 15. maja 1904 ob 11. uri popoldne

v prostorih društvene hiše v Radečah št. 22.

DNEVNI RED:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Volitev načelstva.
4. Volitev nadzorstva.
5. Sprememba pravil.
6. Slučajnosti.

K obilni udeležbi vabi zadrugniške načelstvo. 1259